

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Σ.Ε.Β.

ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007

D. KUNZ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ): Η Ένωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου στην Ελλάδα έχει την τιμή σήμερα και τη χαρά να καλωσορίσει τον Πρόεδρο του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, τον κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλο.

Περιμένουμε με πολύ ενδιαφέρον, αλλά και με προσοχή τις απόψεις του για τις τελευταίες εξελίξεις της ελληνικής οικονομίας και για τις προοπτικές των ελληνικών επιχειρήσεων. Κύριε Πρόεδρε έχετε το λόγο.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ κ. Kunz. Ευχαριστώ όλους για την παρουσία σας εδώ και ευχαριστώ ιδιαίτερα την Ένωση Ξένων Ανταποκριτών για τη σημερινή πρόσκληση για την οποία αισθάνομαι ιδιαίτερη τιμή, γιατί κοιτώντας τα αρχεία μας και τα δικά τους είδαμε ότι είναι η πρώτη φορά μετά από 25 χρόνια που ένας Πρόεδρος του ΣΕΒ μιλάει από το βήμα αυτό.

Με αφορμή την πρόσφατη επέτειο των 50 χρόνων της η Ευρωπαϊκή Ένωση γιόρτασε τα μέχρι σήμερα επιτεύγματά της που είναι πράγματι εντυπωσιακά.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μετεξελίσσεται σταθερά από ένα χώρο οικονομικής συνεργασίας όπως ξεκίνησε σε μια δημοκρατική ένωση κρατών και πολιτών που προωθεί την ευημερία και την κοινωνική πρόνοια.

Και ταυτόχρονα με την αφορμή αυτή η Ευρώπη επιβεβαίωσε τη βούλησή της να υπερβεί τα θεσμικά αδιέξοδα και να δώσει νέα ώθηση σε αυτή την εξελικτική της πορεία.

Ο επιχειρηματικός κόσμος τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη ήταν πάντα στο προσκήνιο της ευρωπαϊκής προσπάθειας. Και ενώ η ενιαία πολιτική Ευρώπη ίσως ακόμα βραδυπορεί ο επιχειρηματικός κόσμος έχει ήδη δημιουργήσει τη δική του ενωμένη Ευρώπη.

Υπόκειται σε κοινούς κανόνες για τον ανταγωνισμό, ακολουθεί κοινές μορφές οργάνωσης και διοίκησης κινείται με κοινές επιδιώξεις και έχει καταργήσει τα εθνικά γεωγραφικά σύνορα σε μεγαλύτερο βαθμό από οποιαδήποτε άλλη κοινωνική ομάδα στην Ευρώπη.

Ο ρόλος της επιχειρηματικότητας στην Ευρώπη είναι έτσι αναγνωρισμένος και η συνεισφορά του είναι ευπρόσδεκτη και ευνοούμενη. Η ευρωπαϊκή Ελλάδα του 2007 είναι ένας ενεργός εταίρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση μια υπολογίσιμη δύναμη στη Νοτιανατολική Ευρώπη και στη Μεσόγειο και μια ισχυρή οικονομία στα Βαλκάνια.

Σαν χώρα αντιμετωπίζουμε τα εξωγενή προβλήματα με σωφροσύνη και συνέπεια στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής συνεργασίας και της διεθνούς νομιμότητας.

Τα ενδογενή σε πλαίσιο δημοκρατικής ομαλότητας και πολιτικής σταθερότητας. Το ίδιο το κράτος επιχειρεί σε κάποιο βαθμό να περιορίσει τον όγκο του και την παρεμβατικότητά του και στον οικονομικό ιδιαίτερα τομέα προσπάθειες ετών φαίνονται να αποδίδουν.

Οι υποδομές επεκτείνονται και εκσυγχρονίζονται η δημοσιονομική εικόνα είναι φανερά βελτιωμένη το ισχύον φορολογικό καθεστώς είναι λιγότερο επαχθές και περισσότερο σταθερό οι επενδύσεις τρέχουν με υψηλούς ρυθμούς η ανεργία εμφανίζει σημάδια μείωσης ο πληθωρισμός διατηρείται σε ελεγχόμενα επίπεδα και το χρηματιστήριο δείχνει έναν ιδιαίτερο δυναμισμό και η εισροή ξένων κεφαλαίων αυξάνεται.

Ο επιχειρηματικός κόσμος στην Ελλάδα είναι στο προσκήνιο αυτής της προσπάθειας και αυτού του αποτελέσματος. Και όπως η κάθε κυβέρνηση δικαιούται να πάρει τα εύσημα από οποιαδήποτε καλά αποτελέσματα αφού από εκείνη απαιτείται να υπάρχει δράση έτσι και ο

επιχειρηματικός κόσμος δικαιούται να γράψει στο δικό του ενεργητικό τη δική του συμβολή σε αυτή την πρόοδο.

Ιδίως σε μια χώρα σαν την Ελλάδα όπου ο ρόλος του συχνά είτε υποτιμάται είτε δεν αναγνωρίζεται. Διαχρονικά προοδεύουμε. Πρέπει άραγε να είμαστε ικανοποιημένοι και αισιόδοξοι;

Σαφώς κάθε διάθεση μεμψιμοιρίας θα αδικούσε τα όσα επιτελούνται. Ωστόσο οι πιο συνειδητοποιημένοι πολίτες και οι κοινωνικές ομάδες δικαιούνται και οφείλουν να αντιμετωπίζουν την πορεία του τόπου με περίσκεψη.

Με απλά λόγια το πρόβλημα σήμερα είναι πως τα πολλά που έγιναν και γίνονται δεν επαρκούν. Υστερούμε μόνιμα στη διεθνή κατάταξη αναφορικά με όλους σχεδόν τους δείκτες της ανταγωνιστικότητας του δυναμισμού της καινοτομίας της ποιότητας ζωής.

Η εθνική μας αισιοδοξία έγκειται στο γεγονός ότι συνεχώς προοδεύουμε. Η ανησυχία μας όμως στη σύγκριση της δικής μας πορείας και ταχύτητας με αυτές των άλλων χωρών του ευρωπαϊκού και όχι μόνο περιγυρου.

Κι εμείς στον επιχειρηματικό κόσμο που είμαστε αναγκασμένοι να είμαστε πιο εξωστρεφείς και περισσότερο εκτεθειμένοι στις εξελίξεις του κόσμου γύρω μας διαπιστώνουμε πολύ συχνά με πικρία τη διεθνή εντύπωση γι' αυτή μας την υστέρηση.

Κυρίες και κύριοι,

Οι δείκτες που περιγράφουν την πορεία μας δεν αφήνουν περιθώρια εφησυχασμού. Αντιμέτωποι με τις σύγχρονες προκλήσεις έχουμε την τάση να καταφεύγουμε στην αναβλητικότητα και στις υπεκφυγές.

Μέσα σε ένα ευρωπαϊκό και παγκόσμιο περιβάλλον που διαρκώς μεταλλάσσεται και που απαιτεί το ίδιο απ' όλους τους παίκτες μικρούς και μεγάλους η Ελλάδα προσπαθεί να τρέξει με βαρίδια στα πόδια.

Βαρίδια σαν ένα κράτος- Λεβιάθαν που στο ιστορικό παρελθόν αποτέλεσε πράγματι τον κύριο μοχλό ανάπτυξης, αλλά που σήμερα δε διαθέτει ούτε τους αναγκαίους πόρους ούτε το δυναμισμό ούτε την έμπνευση

για να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις. Αντίθετα διατηρεί ακόμα την οικονομία σε ένα θανάσιμο εναγκαλισμό που αποτελεί και την κύρια τροχοπέδη της αναγκαίας αλλαγής.

Μια αστική τάξη ιστορικά μεταπρατικού χαρακτήρα. Το παρελθόν της οποίας βαραίνει στη σημερινή ανεπάρκεια αποταμιευτικών πόρων. Τέτοιων πόρων που θα μπορούσαν να στηρίξουν τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης που απαιτεί η πραγματική μας σύγκλιση στην Ευρώπη των 25.

Μια επιχειρηματική τάξη που μόλις πρόσφατα άρχισε να επιδεικνύει έμπρακτα αίσθημα κοινωνικής ευθύνης και συμπεριφορά καλού εταιρικού πολίτη. Δεν έχει έτσι προλάβει να πείσει την κοινωνία για τις προθέσεις της για τον πρωταγωνιστικό της ρόλο στην παραγωγή πλούτου για την ικανότητα να συμπληρώσει τις πιο έκδηλες ελλείψεις του κοινωνικού κράτους.

Και μια υπερτροφία των κομματικών μηχανισμών στο σύνολο της κοινωνίας σε βαθμό που η κάθε σχεδόν εκδήλωση η κάθε πρωτοβουλία η κάθε καινοτομία να υπόκειται σε αυτούς και να κρίνεται από αυτούς.

Και τελικά μια πολυεπίπεδη διάχυση των φαινομένων της διαφθοράς που δε γνωρίζει ούτε χρονικά ούτε κομματικά ούτε κοινωνικά όρια και που τείνει εδώ και χρόνια να αποκτήσει χαρακτηριστικά πανδημίας.

Και αυτό έχει σαν συνέπεια να υπονομεύονται βασικές αρχές της εξουσίας και των κοινωνικών σχέσεων, αλλά και έμμεσα να ωθείται ο πολίτης στο κυνήγι του πρόσκαιρου ακόμα και άνομου πλουτισμού.

Σε πείσμα όμως ενός ναρκοθετημένου τέτοιου περιβάλλοντος η σύγχρονη ελληνική επιχείρηση έχει δείξει αξιοθαύμαστο δυναμισμό τόλμη και υπευθυνότητα.

Το κράτος ακόμα διαπραγματεύεται μικροπολιτικά και ατέρμονα τις αλλαγές που οι άλλοι εταίροι μας παλαιοί και νέοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση με μεγάλη ταχύτητα έχουν ήδη υλοποιήσει ή σπεύδουν να υλοποιήσουν.

Σε αντίθεση η ελληνική επιχείρηση παρέκαμψε τη γραφειοκρατία προσέλκυσε τεράστια ξένα κεφάλαια προχώρησε σε επενδύσεις δημιούργησε παραγωγικές θέσεις εργασίας ξεπέρασε τα ελληνικά σύνορα αποκτώντας

υπολογίσιμη παρουσία στη Νοτιανατολική Ευρώπη και οικειοθελώς υιοθέτησε δικούς της κώδικες κοινωνικής ευθύνης.

Στην πράξη τα τελευταία χρόνια υποσκέλισε το κράτος αναλαμβάνοντας ντε φάκτο το ρόλο του κύριου μοχλού ανάπτυξης και αλλαγής.

Και είναι προφανές και σήμερα στη σημερινή οικονομική συγκυρία ότι αυτές οι επενδυτικές πρωτοβουλίες που βλέπουμε ο σχηματισμός διεθνών συμμαχιών οι τολμηρές επεκτάσεις έξω από τα σύνορα η δημιουργία κρίσιμου μεγέθους με τις εξαγορές και τις συγχωνεύσεις όλα αυτά αναζωπυρώνουν το επιχειρηματικό και οικονομικό ενδιαφέρον εγχώριο και διεθνές για πρωτοβουλίες στον τόπο μας και συνεισφέρουν πρωταγωνιστικά στην αναπτυξιακή προσπάθεια.

Με τη δράση τους οι ελληνικές επιχειρήσεις είναι εκείνες που διαμορφώνουν ένα πιο ελκυστικό και πιο δυναμικό οικονομικό περιβάλλον και δημιουργούν έτσι και την προσδοκία για ακόμα πιο θετικές εξελίξεις στο μέλλον.

Δείχνει η σύγχρονη επιχειρηματική τάξη ότι στη σημερινή Ελλάδα δεν ταιριάζει, δεν αξίζει να μείνουμε ένα έθνος δημοσίων υπαλλήλων. Ήμασταν άλλοτε μπορούμε να ξαναγίνουμε ένα έθνος επιχειρηματιών.

Σαν επιχειρηματίες δεν αναζητούμε μόνο νέες αγορές, διευρύνουμε τα ελληνικά σύνορα. Δεν πνιγόμαστε στη δική μας μιζέρια ανακυκλώνοντας τα δικά μας ελλείμματα δημιουργούμε νέους ορίζοντες.

Δεν επιδιώκουμε μόνο το ιδιωτικό κέρδος υπηρετούμε και το συνολικό κοινωνικό συμφέρον. Αυτό που μας λείπει είναι η δημιουργία και στην Ελλάδα εκείνου του κλίματος που διεκδίκησαν και απέκτησαν όλοι οι ευρωπαϊκοί επιχειρηματίες σε χώρες με οξύτερη ίσως συνείδηση των προκλήσεων του μέλλοντος.

Και έχουμε αποδείξει νομίζω στον επιχειρηματικό κόσμο πως όταν βρίσκουμε το κατάλληλο περιβάλλον φεύγουμε μπροστά. Επιδεικνύοντας υγιή δυναμισμό δημιουργικότητα και αυξημένο αίσθημα κοινωνικής ευθύνης.

Νομίζω ότι είναι σαφές ότι ο τόπος μας βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή ή θα εκσυγχρονιστούμε ή θα περιθωριοποιηθούμε. Τα ευοίωνα

σημάδια υπάρχουν χρειαζόμαστε όμως να κοιτάξουμε πιο μπροστά να κινηθούμε πιο τολμηρά.

Χρειάζεται η κοινωνία να κάνει τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις δικό της κτήμα. Τις φοβόμαστε και τις απωθούμε γιατί νομίζουμε ότι θα χάσουμε. Οχυρωνόμαστε έτσι στο παρελθόν από φόβο του μέλλοντος.

Πρέπει να σπάσουμε αυτό το φαύλο κύκλο που δημιουργούν η μεταρρυθμιστική φοβία της κοινής γνώμης και η μεταρρυθμιστική ατολμία των κομμάτων.

Σήμερα εναπόκειται στην κοινωνία των ενεργών πολιτών να προωθήσει την αναγκαία μεταρρυθμιστική μάχη απαλλάσσοντας τον τόπο από την αδυσώπητη διαπλοκή του κρατικού παρεμβατισμού της κομματικοποίησης και της συνεπακόλουθης διαφθοράς.

Αυτό το θανάσιμο για την πρόοδο πλέγμα είναι που δεν επιτρέπει στις σύγχρονες, υγιείς, ζωντανές δυνάμεις αυτού του τόπου να συνεισφέρουν στην κοινή μας προσπάθεια αυτό που πρέπει, αυτό που θέλουν, αυτό που μπορούν.

Κι αυτό το ανασταλτικό πλέγμα είναι που στρέφει τον κάθε αυτοδύναμο και ικανό πολίτη από την προσπάθεια στη μεμψιμοιρία, από την κατάκτηση στην πελατειακή απαίτηση, από τη συλλογικότητα στον συντεχνιασμό.

Σήμερα η σύμβαση της κομματικής συναίνεσης έχει καταστεί άλλοθι αδράνειας, απραξίας. Αποτελεί μια έμμεση, σιωπηλή, εναρμονισμένη, πρακτική. Ο επιχειρηματικός κόσμος δεν έχει αυτή την πολυτέλεια. Ζει και αναπτύσσεται με τη δημιουργική πόλωση του έντονου ανταγωνισμού και της προσπάθειας για κατάκτηση της προτίμησης του καταναλωτή. Σχεδιάζει με μακροπρόθεσμους στόχους και όχι με κοντόφθαλμες σκοπιμότητες.

Μέσα από την πόλωση αυτή των ανταγωνιστικών επιχειρήσεων παράγεται τελικά η πρόοδος και αναδύεται η ίδια η ανάγκη της πρωτοβουλίας. Στις επιχειρήσεις όποιος δεν ανανεώνεται παρακμάζει, όποιος δεν ανταποκρίνεται στην ανάγκη της αλλαγής, είναι καταδικασμένος.

Και στο πολιτικό σύστημα που με πρόσχημα το δημόσιο συμφέρον δεν εννοεί να εκχωρήσει τα κρατικοκομματικά προνόμια του, η

σύγχρονη επιχείρηση απαντά παραδίδοντας τον έλεγχο στους managers, στους επαγγελματίες, γιατί αυτό απαιτεί η σύγχρονη οικονομία.

Στην κρατική αδράνεια αντιπαραθέτει τολμηρές μεταλλαγές. Στην αδιαφάνεια αντιπαραθέτει απολογισμό και εταιρική διακυβέρνηση. Στη στασιμότητα του κρατικού γιγαντισμού αντιπαραθέτει ευελιξία, τολμηρές τομές και στα ευχολόγια και τις υποσχέσεις σχεδιασμό, πρόγραμμα, στοχοθέτηση.

Και ο επιχειρηματικός κόσμος εξάλλου δεν είναι ξεκομμένος από την κοινωνία ούτε λειτουργεί ερήμην της. Και στην πράξη μάλιστα ίσως πολιτικοί και επιχειρηματίες δεν διαφέρουν σημαντικά. Τι απαιτεί η κοινωνία από τη σύγχρονη διακυβέρνηση; Πρωτίστως αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα. Τι προσδιορίζει έναν επιχειρηματία; Ακριβώς οι αποφάσεις που παίρνει και τα αποτελέσματα που επιτυγχάνει.

Ποιος κρίνει μια κυβέρνηση; Η κοινή γνώμη, ο λαός καθημερινά και με τη ψήφο του κάθε 4 χρόνια. Ποιος κρίνει μια επιχείρηση; Η αγορά, δηλαδή η κοινή γνώμη των καταναλωτών, καθημερινά και μάλιστα χωρίς τα περιθώρια μιας τετραετίας.

Ο πολίτης ψηφίζει κάθε 4 χρόνια τους πολιτικούς, ο καταναλωτής ψηφίζει κάθε μέρα τις επιχειρήσεις, επιλέγοντας τα προϊόντα τους και τις υπηρεσίες τους. Και οι μεν και οι δε κρινόμαστε από την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι,

Σε μια κοινωνία υπάρχουν λόγοι απογοήτευσης και με τον ιδιωτικό και με το δημόσιο τομέα. Στον 21^ο αιώνα χρειαζόμαστε μια φιλοσοφία, που να ξεπερνά και τον άγριο καπιταλισμό του 19^{ου} αιώνα όσο και τον αδιέξοδο και ελλειμματικό κρατισμό του 20^{ου} και να εγγυάται τη λειτουργία ενός συστήματος με ταχεία οικονομική ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή.

Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι ο ιδιωτικός τομέας δικαιώνεται όταν υπηρετεί όχι μόνο το ατομικό κέρδος, αλλά και το κοινωνικό συμφέρον. Και ο δημόσιος τομέας υπάρχει για να λειτουργεί όχι σε όφελος μιας κρατικοκομματικής νομενκλατούρας, αλλά σε όφελος των πολιτών.

Σε μια ισορροπημένη κοινωνία και οι δυο τομείς πρέπει να συνυπάρχουν αλληλοσυμπληρωνόμενοι. Οι απαιτήσεις των καιρών

υποβάλουν την ανάγκη ενός αξιόμαχου ιδιωτικού τομέα και ενός αναβαθμισμένου δημόσιου τομέα.

Ο επιχειρηματικός κόσμος έχει αναδεχτεί έμπρακτα την πρόκληση του εκσυγχρονισμού του δημιουργώντας νέους αναπτυξιακούς όρους και νέα οικονομικά σύνορα για τον τόπο. Το πολιτικό σύστημα είναι αυτό που έχει μείνει πίσω. Θα έλεγα ίσως εξακολουθεί να εκδίδει ομόλογα χωρίς αντίκρισμα στο μέλλον μας.

Ο επιχειρηματικός κόσμος στηρίζει και μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στην αλλαγή μέσα από την ίδια του τη δράση, και προσφέροντας επίσης μεθόδους εργασίας, οργάνωσης και σχεδιασμού ως πρότυπα. Αυτό γίνεται στο εξωτερικό, είναι εφικτό και πρέπει να γίνει και στον τόπο μας.

Η επιχειρηματική τάξη μπορεί να εισφέρει στην κάλυψη του ελλείμματος που δημιουργεί αυτή η αδυναμία απάντησης στα ερωτήματα της κοινωνίας για το μέλλον, δεν μπορεί βέβαια να επιφέρει την αλλαγή από μόνη της. Μαζί λοιπόν πρέπει να μάθουμε να αντιμετωπίζουμε το κοινό μας μέλλον ως δημιουργική πρόκληση και όχι ως προκαταβολική απειλή.

Μαζί πρέπει να δεχτούμε ότι η κοινωνική σιγουριά και η συλλογική ελπίδα δεν προσφέρονται πια σε κομματικές συσκευασίες, μπορούν να δημιουργηθούν μόνο μέσα από την αυτοδέσμευση της κοινωνίας, των κοινωνικών εταίρων, των κοινωνικών φορέων, των δυνάμεων της εργασίας, των ενεργών πολιτών, σε μια κοινή στρατηγική αλλαγής, σε μια ουσιαστική κοινωνική συναίνεση που θα δίνει έμφαση στη συνεργασία, στην αλλαγή και στην πρόοδο.

Η θέση μας στην Ευρώπη, οι προοπτικές που ανοίγονται γύρω μας, τα μέχρι τώρα επιτεύγματα μας, η ζωντάνια της οικονομίας μας, όλα αυτά δείχνουν ότι μπορούμε να διεκδικήσουμε περισσότερα. Αρκεί να αποδεσμευτούμε από τα δεσμά του κρατισμού, να θέσουμε όλοι μαζί ψηλά τον αναπτυξιακό πήχη και να προσδώσουμε στην επιχειρηματικότητα, στους κοινωνικούς εταίρους και στους ενεργούς πολίτες τον ρόλο που πραγματικά τους αξίζει.

Αυτή είναι η στρατηγική που προτείνουμε, αυτή είναι η ευκαιρία που μας δίνεται και αυτή είναι η στιγμή να προχωρήσουμε. Σας ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ κ. Πρόεδρε. Η Αντιπρόεδρος η κα Βέρα Κορούζη θα μας εξηγήσει τώρα πως είναι στη συνέχεια η διαδικασία.

Β. ΚΟΡΥΖΗ: Πάνω στα τραπέζια σας υπάρχουν κάτι χαρτάκια. Όσοι συνάδελφοι δημοσιογράφοι του ελληνικού όσο και του ξένου Τύπου θέλουν να υποβάλουν ερωτήσεις παρακαλώ να γράψουν το όνομα και το Μέσο που εκπροσωπούν και θα περάσει μια κυρία να τα παραλάβει για να τα φέρει στο πάνελ. Ο κ. Πρόεδρος υποσχέθηκε ότι θα απαντήσει σε όλες τις ερωτήσεις. Σας ευχαριστώ πολύ.

Δημοσιογράφος: Καλημέρα σας. Ήθελα να ξέρω ο θόρυβος και το κλίμα που έχει δημιουργηθεί γύρω από τις επενδυτικές επιλογές ορισμένων ασφαλιστικών ταμείων πιστεύετε ότι αφήνει περιθώρια για συζητήσεις σοβαρές για αλλαγές στο ασφαλιστικό;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Υπάρχει πράγματι μια συζήτηση και το ερώτημα αν αυτή η αναταραχή δυσκολεύει τη συζήτηση για το ασφαλιστικό. Κατά τη δική μας άποψη δεν πρέπει. Από την αρχή ο ΣΕΒ έχει πει ότι πιστεύει πως το ασφαλιστικό είναι ένα μεγάλο θέμα, είναι ευθύνη μας απέναντι στο μέλλον να το αντιμετωπίσουμε.

Με αυτή την έννοια ο ΣΕΒ συμμετέχει ήδη στο διάλογο που έχει ξεκινήσει. Δε νομίζω ότι προσφέρουμε υπηρεσία σε όλους εκείνους που ανησυχούν για τη σύνταξή τους στο μέλλον ή που περιμένουν την περιθάλψη τους σήμερα να αναβάλλουμε αυτό το διάλογο και να αναβάλλουμε τις λύσεις.

Δημοσιογράφος: Η τοποθέτησή σας ακούστηκε περισσότερο ως μια πολιτική διακήρυξη παρά ως σχολιασμός των τεκταινομένων στην οικονομία. Σχεδιάζει ο επιχειρηματικός κόσμος να αντιδράσει στο μάλλον νοσηρό πολιτικό κλίμα όπως το περιγράψατε; Θα αναλάβετε πρωτοβουλίες;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω απαραίτησα πρωτοβουλίες και το θετικό τους αποτέλεσμα. Ο επιχειρηματικός κόσμος είναι δραστήριος κάθε μέρα κάνει πράγματα και απλώς διαπίστωσα ότι αυτή η ζωντάνια που βλέπουμε στην οικονομία είναι κυρίως αποτέλεσμα της επιχειρηματικής δράσης, των ανθρώπων που δουλεύουν στις επιχειρήσεις της τόλμης τους και έκανα ουσιαστικά μια αντιπαραβολή για την αντίστοιχη δυσκολία που βλέπω στο πολιτικό σύστημα να κινηθεί πιο γρήγορα. Άρα είμαστε ήδη ενεργοί και η συνεισφορά μας κυρίως μέσα από τη δράση μας έρχεται.

Δημοσιογράφος: Κύριε Πρόεδρε ήθελα να ρωτήσω αν αυτή η κίνηση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση την οποία προωθεί ο ελληνικός επιχειρηματικός κόσμος, είναι το πρώτο βήμα για την παγκοσμιοποίηση. Έχει αντιμετωπιστεί αυτό το θέμα από εσάς;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ θα το έβλεπα ανάποδα. Η παγκοσμιοποίηση είναι εδώ μια πραγματικότητα έχει πολλαπλές εκφάνσεις και άρα οι επιχειρήσεις οφείλουν και θέλουν να την αντιμετωπίσουν και ένας από τους τρόπους τους πολλούς που πρέπει να εφαρμόζουν στη δραστηριότητά τους είναι αυτό που είπα ότι κάνουν εδώ και χρόνια οι ελληνικές επιχειρήσεις: το άνοιγμα στον ευρωπαϊκό ανταγωνισμό, το άνοιγμα στις διεθνείς χρηματαγορές, οι συνεργασίες μεταξύ τους η τόλμη να βγουν έξω από τα σύνορα. Θέλει μια συνεχή τρεχάλα για να μπορούμε να είμαστε κάθε μέρα ανταγωνιστικότεροι.

Δημοσιογράφος: Παρακαλώ πιστεύετε ότι θα ευνοούσε την ελληνική οικονομία ενδεχόμενη επίσπευση των προσεχών βουλευτικών εκλογών;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρόλο που οι απόψεις εδώ θεωρήθηκαν περισσότερο πολιτικές δεν έχω πολιτικές απόψεις τέτοιου είδους. Θα αναγκαστώ να πω μια κοινοτυπία. Όλοι ξέρουμε και όλοι λέμε αυτά που διαπίστωσα και εγώ: ότι οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε και οι ρυθμοί που πρέπει να έχουμε, δεν ευνοούνται από παρατεταμένες προεκλογικές περιόδους. Η οικονομία θέλει σταθερότητα.

Δημοσιογράφος: Καλημέρα σας. Κύριε Δασκαλόπουλε θα ήθελα να σας ρωτήσω. Αναφερθήκατε στην ομιλία σας για τον κρατισμό ο οποίος επεμβαίνει στην ελληνική οικονομία ποια βήματα θα πάρετε όσον αφορά την ιδιωτικοποίηση. Γιατί η Κυβέρνηση έχει υποσχεθεί ορισμένα βήματα για την ιδιωτικοποίηση, αλλά δεν έχουν αυτά γίνει και φαίνεται ότι η ιδιωτικοποίηση έχει ξεστρατίσει κάπως. Και δεδομένης της ευκαιρίας που έχουμε σήμερα ενδεχομένως θα μπορούσαμε να έχουμε και μια παρατήρηση από τον κ. Βουρλούμη.

Ο κ. Βουρλούμης είναι επικεφαλής ενός οργανισμού που δε φαίνεται να αλλάζει. Τέλος πάντων φαίνεται ότι γίνεται όλο και λιγότερο πιθανό ότι θα έχει η Κυβέρνηση το θάρρος να προχωρήσει σε αυτή την

ιδιωτικοποίηση. Επομένως ποια είναι τα βήματα που θα πάρουν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις στον τομέα αυτό;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ εδώ μίλησα για κάτι ευρύτερο. Οι ιδιωτικοποιήσεις είναι ένας τρόπος αντιμετώπισης του προβλήματος είναι ένα μέρος τη λύσης, αλλά εδώ νομίζω ότι χρειαζόμαστε μια νοοτροπία επιτάχυνσης σε όλες εκείνες τις κινήσεις, που το κράτος θα μπορούσε να κάνει, για να ωθήσει αυτή τη ζωτικότητα που υπάρχει στην οικονομία και μέσα από αυτό να πείσει ακόμα περισσότερους ξένους επενδυτές, ξένα κεφάλαια, ελληνικά κεφάλαια να δραστηριοποιηθούν και να ενδιαφερθούν για τις ιδιωτικοποιήσεις τις συγκεκριμένες.

Αυτά είναι θέματα αγοράς. Είναι καλό ότι προχωράνε, χρειάζεται μία μεγαλύτερη πειθώ για το συνολικό επιχειρηματικό κλίμα, για την πίστη που μπορούμε να δώσουμε ότι το κράτος σιγά– σιγά πράγματι φεύγει από τη μέση συνειδητά και με όλη του τη θέληση από την οικονομική δραστηριότητα. Αυτό τότε θα επιταχύνει τις λύσεις και θα προσελκύσει και περισσότερους και καλύτερους επενδυτές και για τις ιδιωτικοποιήσεις και για την άλλη οικονομική δραστηριότητα.

Δημοσιογράφος: Θα επανέλθω στην ερώτηση του συναδέλφου: Εδώ και δυο μήνες υπάρχει στη δημοσιότητα το σκάνδαλο των επενδύσεων των Ασφαλιστικών Ταμείων, ερωτηθήκατε για εκλογές, εγώ θα ήθελα να ρωτήσω την άποψή σας αν θα βοηθούσαν οι εκλογές στο να βγει η χώρα από μια παρατεταμένη κρίση που τη συζητάμε εδώ και δυο μήνες και δε βλέπουμε να δίνεται και μια λύση.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι απάντησα, αλλά να σας απαντήσω πάλι: Δεν έχω πολιτική άποψη γι αυτό το θέμα, είναι θέμα λειτουργίας της δημοκρατίας και ο επιχειρηματικός κόσμος λειτουργεί μέσα σ' αυτό το πλαίσιο. Η δική μας δουλειά έχει αναγκαστικά μακροπρόθεσμους ορίζοντες. Στη διακυβέρνηση μίας χώρας, έχουμε και τις πρόωρες εκλογές και τις κανονικές εκλογές. Ξαναλέω ότι η πολιτική σταθερότητα και το γρήγορο ξεκαθάρισμα δίνει ώθηση στην οικονομία και το έχουμε ανάγκη αυτό.

Δημοσιογράφος: Η πρόσφατη αύξηση του ευρώ έχει επηρεάσει καθόλου τον επιχειρηματικό τομέα; Και σε τι επίπεδο περιμένετε να φτάσει και πότε θ'

αρχίσει να πληγώνει λίγο τον τομέα σας; Δηλαδή μέχρι πού είναι ένα άνετο όριο;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα πω δυο πράγματα: Κάποτε μας μιλούσε ένας ειδικός, απ' αυτούς που στέλνουν οι Τράπεζες, και τον ερώτησαν πού βλέπει να πάει το δολάριο τότε συγκεκριμένα και είπε: «Υπάρχουν τρεις δρόμοι: Ή θ' ανέβει, ή θα μείνει σταθερό ή θα κατέβει». Άρα, οι οποιοσδήποτε εκτιμήσεις από μένα, δε θα ήταν ακριβείς, εδώ και οι ειδικοί κάνουν λάθος συνέχεια. Θέλω να παρατηρήσω όμως δυο πράγματα, γενικά: Ότι ακόμα και αυτή η αύξηση του ευρώ τώρα, δείχνει ότι δεν έχει εμποδίσει την ανάπτυξη στην Ευρώπη και τη ζωντανία κάποιων μεγάλων κρατών, από τα οποία περιμένουμε πιο πολλά για την ευρωπαϊκή μας οικονομία. Η Γερμανία πάει καλά και θα έλεγα ότι και για μας εδώ στην Ελλάδα, ακόμα και ένα ευρώ που μεγαλώνει και έχει τις πιθανές αρνητικές επιπτώσεις που έχουν αυτά στις εξαγωγές, είναι πάρα πολύ καλό γιατί μας έχει δώσει την οικονομική σταθερότητα και τη σιγουριά να νιώθουμε Ευρωπαίοι και να είμαστε και οικονομικά Ευρωπαίοι σήμερα. Εκεί θα έδινα την έμφαση.

Δημοσιογράφος: Αναφερθήκατε στο μεγάλο θέμα των ομολόγων και είπατε ότι το πολιτικό σύστημα είναι αυτό που έχει μείνει πίσω, εκδίδει ομόλογα χωρίς αντίκρισμα στο μέλλον μας. Τι πρέπει να γίνει κ. Πρόεδρε; Πρέπει να γίνουν παραιτήσεις Υπουργών και Διοικητών Ασφαλιστικών Ταμείων;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Προσπαθώ τρεις εβδομάδες να μην απαντήσω ακριβώς σ' αυτό. Απλώς να σημειώσω ότι η αναφορά μου στα ομόλογα σ' αυτή την περιστροφή που διαβάσατε ήταν περισσότερο για να δώσω με επίκαιρο τόνο έμφαση σ' αυτό που εννοούσα. Αλλά πάντως για τα ομόλογα να σας πω ότι η συγκεκριμένη υπόθεση, αυτό το συγκεκριμένο ομόλογο και ο τρόπος που διακινήθηκε, πρόκειται κατά την άποψή μου για ένα μεγάλο σκάνδαλο προμηθειών, για μια περίπτωση διαφθοράς σε κάποιες συγκεκριμένες συναλλαγές.

Κάποιοι έπαιξαν με τα χρήματά μας, τις εισφορές των εργοδοτών και των εργαζομένων και αυτά τα χρήματα τα πονάμε όλοι μας, γιατί είναι τα αποθεματικά ζωής των δυνάμεων της εργασίας. Υπάρχουν λοιπόν εκεί και διαχειριστικές και ποινικές ευθύνες, διερευνώνται και πρέπει ν' αποδοθούν. Από κει και πέρα, για τις πολιτικές ευθύνες: Για μας υπάρχουν και πολιτικές ευθύνες αλλά δεν τις αναζητούμε στα πρόσωπα, τις αναζητούμε

πρωταρχικά στη λήψη μέτρων. Ο κύριος άξονας αντιμετώπισης είναι η απαλλαγή των Ταμείων από τα εκάστοτε κομματικά καπελώματα και η ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου για τη λειτουργία τους και τη διαχείρισή τους. και μέσα στο πλαίσιο αυτό γνωρίζετε ότι ο ΣΕΒ έχει προτείνει 7 άξονες δράσης για τη διαχείριση των Ταμείων, με κύριο γνώμονα τη διαφάνεια, τον αποτελεσματικό έλεγχο και την αποδοτικότητα αυτών των χρημάτων που όπως είπα, τα περιμένουν όλοι για την περίθαλψή τους και για τη σύνταξή τους στο μέλλον.

Δημοσιογράφος: Κύριε Πρόεδρε πάλι στο ασφαλιστικό αν δεν σας έχει κουράσει. Η βρετανική Κυβέρνηση επέτρεψε στους πολίτες της να αυτό-εξαιρεθούν ο καθένας κατά διάκριση, από το δημόσιο σύστημα ασφάλισης. Πιστεύετε ότι κάτι παρόμοιο θα μπορούσε να ωφελήσει και τους Έλληνες;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πιστεύω ότι τα προβλήματα που βλέπουμε μπροστά μας και για το ασφαλιστικό μας και για το δημογραφικό όπως διαμορφώνεται, μας αναγκάζει να το βάλουμε στο τραπέζι.

Νομίζω αυτό που μας λείπει ακόμη είναι τα στοιχεία εκείνα που χρειάζονται, για να έχουμε μια καλή εικόνα κι αυτό νομίζω ότι έχει ξεκινήσει ήδη και γίνεται και από την Επιτροπή που έχει συσταθεί και ελπίζω να γίνει και σε άλλα βήματα συζήτησης, να αποτυπώσουμε το πρόβλημα και μετά, όταν φτάσουμε στην ώρα των λύσεων, νομίζω ότι τα καλά παραδείγματα από άλλα μέρη του κόσμου και της Ευρώπης, δεν είναι μόνο χρήσιμα, αλλά είναι και απαραίτητα να τα δούμε σε λεπτομέρεια. Γιατί αντίστοιχα προβλήματα υπάρχουν παντού σε όλο τον κόσμο και δεν χρειάζεται κάθε φορά να ανακαλύπτουμε τον τροχό.

Ας πάρουμε τις καλύτερες ιδέες που υπάρχουν, ας τις προσαρμόσουμε εδώ και ας αποφασίσουμε να τις εφαρμόσουμε.

Δημοσιογράφος: Η ερώτησή μου είναι μισή γιατί πρόλαβε η συνάδελφος πριν από εμένα. Κύριε Πρόεδρε αναφέρατε ότι διαπιστώνετε πολυεπίπεδη διάχυση της διαφθοράς, η οποία τείνει να γίνει πανδημία και υπάρχει κι ένα κυνήγι του πολίτη στο πρόσκαιρο και άνομο πλουτισμό.

Αυτή η αναφορά σας έχει κάποια σχέση με το λεγόμενο σκάνδαλο των ομολόγων; Ο πολίτης στη συγκεκριμένη περίπτωση του άνομου και του πρόσκαιρου κέρδους πιστεύετε ότι δεν έχει την υποστήριξη

κομματικών, κρατικών ή ακόμη και επιχειρηματικών μηχανισμών; Ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι έκανα μια ανάλυση διαχρονική και θα έλεγα εδώ για να προλάβω τους χαρακτηρισμούς «κυβερνητικό» «αντικυβερνητικό» να με αφήσετε, όταν έχω κάτι αντικυβερνητικό να πω, να το χαρακτηρίζω έτσι. Νομίζω ότι αυτή η ανάλυση που έκανα και ο λόγος που έχουμε στο ΣΕΒ, εδώ και πάρα πολλά χρόνια, δεν έχει να κάνει με συγκεκριμένες χρονικές περιόδους, έχει να κάνει με τη διαπίστωση μιας πορείας και με συγκεκριμένες προτάσεις όλοι μας, ο καθένας χωριστά και η κοινωνία ως σύνολο μπορεί να ξεφύγει από τα προβλήματα που βλέπουμε, αυτά που μας εμποδίζουν.

Είπα, ότι βλέπω ότι μπορούμε να διεκδικήσουμε πολύ περισσότερα, βλέπω ότι έχουμε ενεργούς πολίτες που ιστορικά έχουν αναγκαστεί να κάνουν αυτή τη στροφή από την προσπάθεια στη διεκδίκηση, που έχουν όμως τη δυνατότητα σε ένα πιο ελεύθερο περιβάλλον που ωθεί τη δημιουργικότητα να αποδώσουν και να φέρουν συνολικά καλύτερα αποτελέσματα διαχρονικά και ευρύτερα.

Δημοσιογράφος: Δεν μου απαντήσατε.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σε ποιο κομμάτι;

Δημοσιογράφος: Σας είπα: αν η αναφορά που κάνατε έχει να κάνει με το σκάνδαλο των ομολόγων κι αν εκτιμάτε υποκίνηση από επιχειρηματικά, πολιτικά ή κομματικά συμφέροντα.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σας απάντησα όχι. Να επαναλάβω ότι είναι ένα σκάνδαλο σε μια συγκεκριμένη συναλλαγή με κάποιες προμήθειες και υπάρχουν συγκεκριμένες ευθύνες που πρέπει να αποδοθούν διαχειριστικές και ποινικές. Από εκεί και πέρα ευθύνη όλων μας είναι να φτιάξουμε το σύστημα καλύτερο, όσο πιο γρήγορα μπορούμε, για να εμποδίζονται οποιαδήποτε τέτοια φαινόμενα στο μέλλον.

Δημοσιογράφος: Κύριε Πρόεδρε, η Ελλάδα είναι η δεύτερη σε μεγαλύτερη ξένη δύναμη στην αλβανική χώρα, δηλαδή επενδυτική δύναμη. Πρόσφατα η Βουλή της Αλβανίας ψήφισε ένα Νόμο για τις επιχειρήσεις. Έχετε ενημερωθεί αν αυτό σε τι βαθμό είναι θετικό, ή αν ταιριάζει στις ελληνικές επιχειρήσεις που βρίσκονται στην Αλβανία;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να σας πω ότι δεν ξέρω τις συγκεκριμένες λεπτομέρειες σήμερα που μιλάμε αυτού του νόμου. Αλλά ξέρω ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις, είναι δραστήριες από χρόνια σε αυτή την περιοχή, ενδιαφέρονται για τις εξελίξεις που γίνονται γύρω μας, τολμούν, μπαίνουν στις χώρες, γίνονται τοπικοί επενδυτές, βοηθούν κι αυτές τις χώρες και το ίδιο νομίζω ότι θα γίνει και στην Αλβανία, ακόμη περισσότερο αν υπάρχουν κάποιες ακόμη πιο ευνοϊκές προϋποθέσεις.

Το ίδιο ευχήθηκα να γίνεται κάθε μέρα και περισσότερο και στη δική μας χώρα, για να είμαστε κι εμείς ανταγωνιστικοί σε αυτό που λέγεται «προσέλκυση δημιουργικού ενδιαφέροντος» για την οικονομία.

Δημοσιογράφος: Κύριε Πρόεδρε θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: βέβαια κανείς δεν αμφισβητεί ότι ο ρόλος των ελληνικών επιχειρήσεων τα τελευταία χρόνια είναι πολύ σημαντικός στη χώρα μας, αλλά υπάρχουν όμως και ορισμένα αρνητικά στα οποία θέλω να μου απαντήσετε.

Το πρώτο αρνητικό είναι ότι παρατηρούμε στη χώρα μας πολλοί εργαζόμενοι να παίρνουν χαμηλούς μισθούς. Δεύτερον, πολλοί νέοι άνθρωποι που έχουν και πτυχία και ειδικότητες κλπ., χρειάζονται κάποιο μέσο για να μπουν σε κάποια ιδιωτική επιχείρηση και αυτοί πάνε με πολύ χαμηλές αποδοχές. Τι θα γίνει με αυτό το πρόβλημα; Πως σκέφτεστε εσείς οι επιχειρηματίες να το αντιμετωπίσετε;

Το δεύτερο είναι με το θέμα της ακρίβειας. Όπως ξέρετε στην αγορά γίνονται συνεχώς ανατιμήσεις και τώρα το Μάιο θα έχουμε πάλι νέες ανατιμήσεις στα σούπερ μάρκετ. Πως θα γίνει να σταματήσει αυτό το πρόβλημα των ανατιμήσεων και της ακρίβειας διότι προκαλεί μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα, ροκανίζει τις όποιες αυξήσεις δίνετε στους μισθωτούς και στους χαμηλοσυνταξιούχους και δεν έχουν την άνεση να κινηθούν μέσα στην αγορά και να χαλάσουν κάποια χρήματα.

Πως θα αντιμετωπίσετε ένα ενδεχόμενο της Επιτροπής Ανταγωνισμού εάν επιβάλλει κάποια πρόστιμα σε κάποιες επιχειρήσεις; Ευχαριστώ.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα μια δίωρη βαθιά οικονομική ανάλυση, που πιθανώς δεν θα κατέληγε σε συμπεράσματα για να σας απαντήσω πως μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα των χαμηλών μισθών, που εγώ θα το

έλεγα πρόβλημα ευρύτερο εισοδηματικό, πρόβλημα μεγέθους της οικονομίας μας, ανάπτυξης της οικονομίας μας, που δεν είναι μόνο δικό μας, είναι κι ένα θέμα που απασχολεί όλες τις χώρες της Ευρώπης και ακόμη περισσότερο άλλες χώρες με πολύ μεγαλύτερα προβλήματα.

Ας συγκρατήσουμε το γεγονός ότι έχουμε μια σημαντική πρόοδο στο βιοτικό επίπεδο στον τόπο μας, ότι ξεφύγαμε από το πρόβλημα του χαμηλού βιοτικού επιπέδου και τώρα έχουμε να αντιμετωπίσουμε μακροπρόθεσμα όπως και ο άλλος κόσμος, το πρόβλημα του ανοίγματος της εισοδηματικής ψαλίδας.

Στις λύσεις περιλαμβάνεται οπωσδήποτε η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας ως προϋπόθεσης για ανάπτυξη και θέσεις εργασίας. Από εκεί προέρχεται και η αυξημένη οικονομική δραστηριότητα που δίνει και περισσότερα χρήματα στο κοινωνικό κράτος για την ενίσχυσή του.

Το κοινωνικό κράτος μπορεί να δώσει και πρόσθετη εκπαίδευση για τους εργαζόμενους ώστε να έχουν τη δυνατότητα να βρίσκουν συνέχεια δουλειές σε μια οικονομία που συνεχώς αλλάζει και δίνει και τα χρήματα για να έχουμε πιο αποτελεσματική κοινωνική πρόνοια και κοινωνική προστασία, για εκείνους που ανά πάσα στιγμή τείνουν να έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

Για τις ανατιμήσεις και την ακρίβεια. Αυτές οι δυο λέξεις είναι δυο λέξεις που ακούω 60 φορές την ημέρα τα τελευταία 10 χρόνια. Ευτυχώς, παρατηρώ αντίθετα ότι ο πληθωρισμός μας από τότε που ξεκίνησε αυτή η συζήτηση από 10% είναι στο 3%, κατεβαίνει κάτω από το 3%, και αυτό οφείλεται στο άνοιγμα των αγορών, στον ανταγωνισμό και με αυτό και μόνο τον τρόπο θα συνεχίσει αυτός ο πληθωρισμός, τα στοιχεία τα πραγματικά να μας δίνουν καλύτερα αποτελέσματα.

Για την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού, αυτή η ανεξάρτητη Αρχή όπως όλες οι ανεξάρτητες Αρχές, νομίζω ότι είναι μια θετική εξέλιξη στο δημοκρατικό μας πολίτευμα. Μέσα στο κράτος δικαίου θεωρήσαμε ευρωπαϊκά και παγκόσμια ότι αυτές οι ανεξάρτητες Αρχές μπορούν από την ειδικότητά τους να κάνουν πιο συγκεκριμένη δουλειά εφαρμόζοντας κάποιους νόμους.

Αυτές είναι καινούριες αρχές και εκείνες μαθαίνουν τον τρόπο που πρέπει να χειρίζονται και την εξουσία που έχουν, είναι μια διαδικασία

λοιπόν που εξελίσσεται προς τη σωστή κατεύθυνση και θα κάνουμε και όποιες διορθώσεις χρειάζεται, για να φτάσουμε σε ένα καλά ισορροπημένο σύστημα, όπως έχουμε σε όλη μας τη δημοκρατία μια ισορροπία σωστή, μεταξύ των εξουσιών, με έμφαση στο κράτος δικαίου και στο σεβασμό των δικαιωμάτων του κάθε πολίτη.

Δημοσιογράφος: Κύριε Πρόεδρε μιλήσατε για ένα βαθύ κράτος που ενισχύει τη διαφθορά. Επίσης σε ένα άλλο σημείο της ομιλίας σας είπατε για την κομματική συναίνεση η οποία έχει γίνει σύμβουλος απραξίας. Πιστεύετε ότι αν εάν υπήρχε εναλλαγή στην πολιτική διακυβέρνησης, δηλαδή αν ερχόταν το Κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στα πράγματα, θα ήταν καλύτερη η κατάσταση για το επιχειρηματικό περιβάλλον που τόσο πολύ εσείς αναφέρατε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αν παρατηρήσατε αυτά που λέω αφορούν στον παρελθόντα χρόνο και είναι και μια παραίνεση και για το απώτερο μέλλον. Λέω λοιπόν ότι το πολιτικό σύστημα με τις εναλλαγές του, που ευτυχώς υπάρχουν κι είναι απόλυτα φυσικές σε μια δημοκρατία, πρέπει κι εκείνο να έχει το σωστό του ρόλο και αυτό είναι που δίνει στις δημιουργικές δυνάμεις στις επιχειρήσεις, στους ενεργούς πολίτες περισσότερη ευκαιρία για δράση. Αυτό δεν είναι θέμα πολιτικού χρώματος της Κυβέρνησης που μας διοικεί, είναι θέμα νοοτροπίας, καθημερινής πράξης εφαρμογής στην οικονομία.

Δημοσιογράφος: Κύριε Πρόεδρε, βρίσκομαι σε μια αμηχανία να καταλάβω το συνειρμό για τα βαρίδια. Ξεκίνησαν βαρίδια από κει, βγήκαν άλλα βαρίδια από κει, ανέτρεψαν τα πρώτα, τα δεύτερα έρχονται να ανατρέψουν τα προηγούμενα. Αυτή είναι βέβαια η εικόνα της οικονομίας. Μια έτσι, μια έτσι.

Όμως, εκείνο το οποίο παραλείπουμε να πούμε, είναι ότι κάθε μεριά που προσπαθούμε να αλλάξουμε έχουμε από πίσω κάποια θύματα. Φυσικό είναι. Αυτά τα θύματα όμως δεν δημιουργούν ενδεχομένως την επιχείρηση η οποία θα μπορέσει να τους προσλάβει. Επομένως έχουμε ένα λαό, ο οποίος αμέσως υφαρπάζεται από τις κομματικές διαφορές που υπάρχουν, βάζουν ένα κοινωνικό προσωπείο και το μεταφέρουν στα βαρίδια από την άλλη πλευρά.

Θέλω με αυτό να ρωτήσω πως μπορεί ένα κράτος το οποίο είναι ανταγωνιστικό και όχι μόνο εσωτερικά αλλά και εξωτερικά, παγκοσμίως οι

αγορές αυτές κινούνται με τον ίδιο τρόπο, ποιο είναι εκείνο το σημείο το οποίο αυτές ανακάλυψαν σαν κράτη και διατηρούν αυτή την ισορροπία μέσα σε όρια τα οποία δεν είναι επιζήμια για το λαό και αν θέλετε για την οικονομία του κράτους; Ευχαριστώ.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όντως μιλήσαμε για πολλά βαρίδια και όντως άμα είναι δεμένα τα πόδια μας μπλέκονται και μεταξύ τους και ακόμα είναι χειρότερα, άρα να φεύγουν σιγά - σιγά από τη μέση όλα. Δεν έχω τίποτα άλλο να πω. Νομίζω και στη δική σας τοποθέτηση αυτό διαπιστώσατε.

Τώρα αν το ερώτημα είναι πως βρίσκουμε την απόλυτη ισορροπία, νομίζω άμα δούμε και τις άλλες χώρες και αυτές που λέμε ότι προοδεύουν πιο πολύ από εμάς ή άλλες που προσπαθούν πιο πολύ από εμάς κι εκεί είναι ένας ζωντανός διάλογος συνέχεια για το πώς βρίσκεται αυτή η ισορροπία. Το απαραίτητο και το σημαντικό είναι να προχωράμε μπροστά, να τρέχουμε και να ψάχνουμε την ισορροπία στο τρέξιμο και όχι στο στήσιμο.

Αυτό πρότεινα εδώ και είπα ότι πράγματι ο επιχειρηματικός κόσμος, αυτά τα καλά αποτελέσματα που βλέπουμε σήμερα δείχνει ότι με την δική του δραστηριότητα τα προωθεί και θέλουμε και τη βοήθεια ενός περιβάλλοντος συνολικού που ευνοεί αυτή την δημιουργική δράση, την επιχειρηματικότητα, την ατομική δράση του ενεργού πολίτη, για να φέρουμε καλύτερα αποτελέσματα συνολικά και βαδίζοντας στο δρόμο θα βρίσκουμε την ισορροπία ανά πάσα στιγμή.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Μήπως υπάρχουν ακόμα κάποιες ακόμη ερωτήσεις; Νομίζω ο κύριος.

Δημοσιογράφος: Μήπως θα μπορούσα να προσθέσω μια ερώτηση; Μια ερώτηση. Χθες ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης υποστήριξε ότι γίνεται μια προσπάθεια να δημιουργηθούν νέα επιχειρηματικά τζάκια και να διαμορφωθεί μια νέα οικονομική ολιγαρχία με σκοπό όπως υποστήριξε να διαμορφωθεί ένα τέτοιο πλαίσιο ούτως ώστε να διατηρηθεί η πολιτική εξουσία από αυτή την συγκεκριμένη όπως ανέφερε οικονομική πολιτική ολιγαρχία. Επειδή αυτό ακουμπά τον επιχειρηματικό τομέα, ακουμπά τη δική σας τάξη, έχετε διαπιστώσει κάτι τέτοιο;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι είναι πια η επιχειρηματικότητα τόσο μακριά από την έννοια τζάκια, είτε παλιά, είτε νέα, για έναν απλό λόγο. Ότι η

επιχειρηματικότητα σήμερα δεν είναι τα αφεντικά, είναι οι σύγχρονες επιχειρήσεις. Οι σύγχρονες επιχειρήσεις είναι οργανισμοί πολλών ανθρώπων που ενεργούν.

Ο επιχειρηματίας πια είναι μόνο ένα κομμάτι των μεγάλων οργανισμών που απαιτούνται και που ευτυχώς υπάρχουν σήμερα στην οικονομία μας και που δίνουν αυτή τη ζωντάνια που λέω. Μέσα εκεί δεν χωράνε νοοτροπίες τζακιών, υπάρχει οργανωμένη δράση, στοχοθέτηση, μέτρηση αποτελέσματος, πρόοδος, τόλμη και αυτός είναι ο σκοπός μιας σύγχρονης επιχείρησης και αυτό κάνει. Και δεν κάνει τίποτα άλλο, που έχει να κάνει με την πολιτική που είναι χώρος άλλων.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ. Έχω και κάτι να σας προσφέρω εκ μέρους της Ένωσης.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ και για την πρόσκληση.